

SERMO

XXI

ei associauerunt ⁊ tpalibus cibus vel honoribus ei ministrauerunt. Primū ibi tunc reliquit eū diabolus. Scdm ibi et ecce angeli accesserunt. Tertium ibi et ministrabant ei. nam in quo p̄cio se ei ministrauerunt. vt Christo. dicit nō habemus ep̄isse. Est tamē iste de quo Dañ. vij. Milia milium ministra. ei et decies centena milia assi. ei. Et nota q̄ oim p̄dictorū causa et origo. fuit ieiunium sanctum et ḡstans abstinētia. de quo ieiunio tria sub ḡpendio sunt noranda. videlicet eius vtilitas quanta sit quō fieri debeat ⁊ quis ad id teneat. L. Quo ad primū sciēdum q̄ ieiunij discreti sunt s̄m tho. in. iij. di. xv. xij. fruct⁹ vic⁹. primus vicorū rep̄ssio. scdus mentis eleuacō. tertius virtutum insertio. quartus p̄miorū largicō. De quibus in p̄facōe p̄ ordinem canit. Qui corporali ieiunio vicia ḡprimis mentem eleuas virtutem largiris et p̄mia. Q̄m̄t⁹ ē fomitis rep̄ssio que significat in demonis effugacōe de quo hic. Sept⁹ est corporis sanacō. Septim⁹ p̄ p̄teritis satisfactō. Octau⁹ ḡra futura peccata qui hoc meruerūt p̄uifacō. Non⁹ est tempis et anni decimacō. Decim⁹ ad omnia sacramenta melior p̄paratio. Vndecim⁹ ad passionē xp̄i et ei⁹ mortem ḡformacō. Vñ vsqz ad nonā ieiunamus. Duodecim⁹ est eterne glorie ḡfiguracō ad quā nullus nisi p̄ passiones et ieiunia vicorū venit que facili ter p̄ scripturam deduci p̄t. Ex quibus patet q̄ irracōnabile sit puerbium vulgariū q̄ dicunt. q̄ ieiunius sit m̄mū opus meritoziū. M. Quo ad scdm norādum s̄m tho. vbi prius. Ieiunium ē p̄simonia vict⁹ abstinētiaqz ciborū quorū primū semp fieri debet. s̄ scdm necessariū est. tempe indi cti ieiunij. videlicet abstinere a carnibus

bus vbiqz et semp et a lacticijs infl. nisi dispensacio intercesserit alijs vero tempib⁹ s̄m consuetudinē patrie licita sunt lacticia. Extra vnicā insup ḡmestionem nihil sumi debet. p̄ qd̄ alias māducacō ḡpleri ḡsuevit. Et p̄uis quinqz sunt species gule s̄m Greg. ḡrente i hoc versu. pre ppere lauce numis ardēter studiose. tñ ieiunium p̄ q̄to est p̄ceptū eccie frangit⁹ p̄ primū eorū nisi ex rōnabili causa rēpus anticiparet⁹ aliqñ. Alia vero quatuor possent fieri mortalia p̄ctā. etiā si nō esset p̄ceptum eccie ip̄m ieiunij. R. De tercō tenent⁹ ḡmuniter ieiunare omnes qui venerūt ad finē. xxj. āni et qui possunt. Excusari tñ possūt aliqñ a ieiunio. licet nō semp octo genera hominū ex dispensacōe. videlicet infirmi seu egritudine graui p̄ssi. Debiles alias norabiliter. Iuenerantes vt cursores pegrini et alij viātes. laborantes. seruientes. Iuuenes. senes multum lactantes. Et medici. hec tñ intelligēda sūt s̄m moderamē de citorum put alibi tractari habet.

Dñica sc̄ba in quadragesima

Alia mea male a demoio veratur. Math. xv. Quia s̄m Baba. ⁊ theophili glossa. p̄ istam filiā intelligit⁹ anima mortali p̄ctō possessa que d̄fle ri habet p̄ quēlibet qui talem animaz habet. idcirco de hoc euangelio tria membra hui⁹ euangelij principaliter sunt videnda de illa muliere. Primo quō amarissime d̄ sua doluit miseria. Scdo q̄ta vfa fuit fiducia ibi. At illa veit ⁊ adorauit. Tercō q̄ta venit fide formata ibi. O mulier. ⁊c. A. In primo notatur fides vera. in scdo spes firma. In tercō caritas p̄fecta.